

BOZSOK
immár másodízben

ARANYPATAK
VERS
FESZTIVÁL
2019

AUGUSZTUS
9-11.

A BELÉPÉS DÍJTALAN.

2. ARANYPATAK VERS FESZTIVÁL

VERS SZÖVEGTÁRGY PÁLYÁZAT – Melléklet

ÉVFORDULÓS KLASSZIKUS KÖLTŐK NÉVSORA 2019-BEN

70 éve született:

- **NAGY GÁSPÁR** költő, prózaíró, szerkesztő (1949-2007)

80 éve született:

- **LÁSZLÓFFY CSABA** erdélyi író, költő (1939-2015)

90 éve született:

- **FODOR ANDRÁS** író, költő, műfordító (1929-2007)
- **GARAI GÁBOR** költő, kritikus (1929-1987)
- **GÉRE CZ ATTILA** sportoló, költő (1929-1956)
- **TIMÁR GYÖRGY** költő, műfordító (1929-2003)
- **KÁNYÁDI SÁNDOR** erdélyi költő (1929-2018)

110 éve született:

- **RADNÓTI MIKLÓS** költő (1909-1944)

120 éve született:

- **GULYÁS PÁL** költő (1899-1944)
- **PALASOVSKY ÖDÖN** költő (1899-1980)
- **SÁRKÖZI GYÖRGY** író, költő (1899-1945)

125 éve született:

- **DÉRY TIBOR** író, költő (1894-1977)

175 éve született:

- **ARANY LÁSZLÓ** költő, kritikus, népmesegyűjtő (1844-1898)

180 éve született:

- **THALY KÁLMÁN** történész, költő (1839-1909)

250 éve született:

- **DAYKA GÁBOR** rk. pap, költő (1769-1796)

400 éve született:

- **LISTIUS LÁSZLÓ** költő (1619-1662)

5 éve hunyt el:

- **BORBÉLY SZILÁRD** irodalomtörténész, költő (1964-2014)

10 éve hunyt el:

- **BRASNYÓ ISTVÁN** vajdasági író, költő (1943-2009)
- **LÁSZLÓFFY ALADÁR** erdélyi író, költő (1937-2009)

20 éve hunyt el:

- **KARIG SÁRA** költő, műfordító kiadói szerkesztő (1914-1999)
- **KUCZKA PÉTER** író, költő, kiadói szerkesztő (1923-1999)
- **PARANCS JÁNOS** költő, műfordító (1937-1999)
- **RÁKOS SÁNDOR** költő, műfordító (1921-1999)

30 éve hunyt el

- **KÉPES GÉZA** költő, műfordító (1909-1989)
- **MÁRAI SÁNDOR** író, költő (1900-1989)
- **RATKÓ JÓZSEF** költő (1936-1989)
- **WEÖRES SÁNDOR** költő, műfordító (1913-1989)

50 éve hunyt el

- **SINKA ISTVÁN** író, költő (1897-1969)

60 éve hunyt el:

- **SZABÉDI LÁSZLÓ** erdélyi nyelvész, író, költő (1907-1959)

70 éve hunyt el

- **BALÁZS BÉLA** író, költő, esztéta (1884-1949)

75 éve hunyt el

- **GULYÁS PÁL** költő (1899-1944)
- **RADNÓTI MIKLÓS** költő, műfordító (1909-1944)

100 éve hunyt el

- **ADY ENDRE** újságíró, költő (1877-1919)

175 éve hunyt el

- **KISFALUDY SÁNDOR** (Himfy) költő (1772-1844)

200 éve hunyt el

- **SZABÓ DÁVID** jezsuita szerzetes, költő, műfordító (1739-1819)

VAS MEGYÉBEN ÉLŐ VAGY ALKOTÓ KORTÁRS KÖLTŐK NÉVSORA

BISCHOFNÉ HEISINGER KATALIN

www.facebook.com/bischofnehesinger.katalin

BÓDI TÓTH ELEMÉR

www.facebook.com/elemer.boditoth

BOGNÁR ALEXANDRA

www.facebook.com/bognar.alexandra.58

BOGNÁR STEFÁNIA

BÖRÖCZKI MIHÁLY

www.facebook.com/boroczki.mihaly

<http://boroczki.uw.hu/main.html>

BŐSZE ÉVA

www.facebook.com/eva.bosze.140

www.boszeeva.eoldal.hu

BÜKI ATTILA

CSIDER SÁNDOR

DEVECSERY LÁSZLÓ

www.facebook.com/laszlo.devecsery

DOBOSI VALÉRIA

www.facebook.com/takacsegon.valeria

DÖME ZSUZSA

www.facebook.com/zsuzsa.dome.1

GALAMBOS BERNI

www.facebook.com/profile.php?id=100009729000408

GECSEG TAMÁS

www.facebook.com/gecseg.tamas

ILLYÉS VERONIKA

KATZLER HILDA

www.facebook.com/hilda.katzler

KELEMEN ZOLTÁN

<https://keli-art.hu/hu>

www.facebook.com/kelemen.zoltan.16

KOVÁCS GÁBOR KRISZTIÁN

www.facebook.com/profile.php?id=100008498550043&ref=br_rs

NAGY RÓBERT

www.facebook.com/R.T.Is.Rock

PÖDÖR GYÖRGY

www.facebook.com/gypodor

RAJMON ÁDÁM

www.facebook.com/dark.rajmi

<https://rajmon-adam-versei.webnode.hu>

ROZMÁN KRISTÓF

www.facebook.com/kristof.rozman.7

SÁRVÁRY LÁSZLÓ

SINKÓ ADRIENN

SZECSŐDI KRISZTIÁN

T. MOLNÁR ZSUZSA

TÓTHÁRPÁD FERENC

www.totharpadferenc.com

www.facebook.com/ferenc.totharpad

VARGA RICHÁRD

www.facebook.com/richard.varga.547

A SZERVEZŐK ÁLTAL VÁLASZTOTT VERSEK

Nagy Gáspár: A tenger álma

Amikor a tenger alszik,
habjaiban Hold mosakszik,
naplementén Nap mosakszik,
amikor már nem morajlik,
ily gyönyörű égi fények,
álmot hozó jó remények
kisimítják hullámaid
s meglódtítják az álmaid,
szállna álmában hajóra,
minden cseppjével hajózna,
vinné hullámaid, vinné,
mélységeit is - ki hinné!
s hajóztatna nagy folyókon,
merengne a zuhogókon,
folyna forrásokig vissza:
tisztá lenne, újra tiszta,
Nap és Hold testvére lenne,
nyári zápor esőcseppje.

Nagy Gáspár: Fóka-nóta

Három fókafióka
szeleburdi,
nem akar a hóhullásban
elaludni.
Anyjuk egyre mondogatja:
jó a medve,
fehér bundáját a hóban
rejtegetve.
Nem félnek ők a medvétől,
nem ijednek,
hógolyókat gurigatnak
Amundsennek.

Nagy Gáspár: Cirkusz a város

A város fölött
a sátor kész
cirkusz
a város
bohóc
színész
idomár
elefántos
törpe
csodazenész
fölöttük kötél-táncos
ugrásra kész
artista páros
a semmibe néz
cirkusz a város:
hétujjú kéz

Nagy Gáspár: Füsttel írtam

Milyen egyenes a füst
fénylik mint a színezüst
tetők fölött utazik
hull rá a hó - havazik
Bugyborékol már az üst
tekergő lesz fönn a füst
víg muzsika rotyogós
kinn a fagy még kopogós
Kéményből a füst leszáll
csöndes eső rászítál
éreződik a fű szaga
tavaszt hoz az éjszaka

Ady Endre: A föl-földobott kő

Föl-földobott kő, földedre hullva,
Kicsi országom, újra meg újra
Hazajön a fiad.
Messze tornyokat látogat sorba,
Szédül, elbusong s lehull a porba,
Amelyből vétetett.

Mindig elvágjik s nem menekülhet,
Magyar vágyakkal, melyek elülnek
S fölhorgadnak megint.

Tied vagyok én nagy haragomban,
Nagy hűtlenségben, szerelmes gondban
Szomoruan magyar.

Föl-fölhajtott kő, bús akaratlan,
Kicsi országom, példás alakban
Te orcádra ütök.

És, jaj, hiába mindenha szándék,
Százszor földobnál, én visszaszállnék,
Százszor is, végül is.

Ady Endre: Kocsi-út az éjszakában

Milyen csonka ma a Hold,
Az éj milyen sivatag, néma,
Milyen szomorú vagyok én ma,
Milyen csonka ma a Hold.

Minden Egész eltörött,
Minden láng csak részekben lobban,
Minden szerelem darabokban,
Minden Egész eltörött.

Fut velem egy rossz szekér,
Utána mintha jajszó szállna,
Félig mély csönd és félig lárma,
Fut velem egy rossz szekér.

Ady Endre: Őrizem a szemed

Őrizem a szemed
Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Világok pusztulásán
Ősi vad, kit rettenet
Úz, érkeztem meg hozzád
S várok riadtan veled.

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked,
De a kezedet fogom
S őrizem a szemedet.

Ady Endre: Héja-nász az avaron

Útra kelünk. Megyünk az Őszbe,
Vijjogva, sírva, kergetőzve,
Két lankadt szárnyú héja-madár.

Új rablói vannak a Nyárnak,
Csattognak az új héja-szárnyak,
Dúlnak a csókos ütközetek.

Szállunk a Nyárból, úzve szállunk,
Valahol az Őszben megállunk,
Fölborzolt tollal, szerelmesen.

Ez az utolsó nászunk nekünk:
Egymás husába beletépünk
S lehullunk az őszi avaron.

Radnóti Miklós: Éjszaka

Alszik a szív és alszik a szívben az aggodalom,
alszik a pókháló közelében a légy a falon;
csönd van a házban, az éber egér se kapargál,
alszik a kert, a faág, a fatörzsben a harkály,
kasban a méh, rózsában a rózsabogár,
alszik a pergő búzaszemekben a nyár,
alszik a holdban a láng, hideg érem az égen;
fölkel az ősz és lopni lopakszik az éjben.

Radnóti Miklós:

Szerelmes vers Boldogasszony napján

Fázol? várj, betakarlak az éggel,
hajadra épül a hímzett csillagok
csokra és holdat lehellek a
szemed fölé.

Már nem húz madarak búbos szerelme,
csak házak tárják lámpás ölüket
a szélnek és hangtalan fákon
ring a szerelem.

Valamikor az asszonyom leszel
és átkozott költők rettentő téli
danákkal valahol a hegyeknek
alján hiába énekelnek.

Szép bánat feszül a homlokom
alatt és fekete tájak tükröznek
sötétben összecsörrenő fogaimon:
ne félj.

Csak a februári egyszerűség
érett most bennem szerelemmé
és teljes vagyok már, mint nyáron
egy zengő égszakadás!

Radnóti Miklós: Bájoló

Rebbenő szemmel
ülök a fényben,
rózsafa ugrik
át a sövényen,
ugrik a fény is,
gyúlik a felleg,
surrán a villám
s már feleselget
fenn a magasban
dörgedelem vad
dörgedelemmel,
kékje lehervad
lenn a tavaknak
s tükre megárad,
jöjj be a házba,
vesd le ruhádat,
már esik is kint,
vesd le az inged,
mossa az eső
össze szívünket.

Radnóti Miklós: Virágének

Fölötted egy almafa ága,
szirmok hullnak a szádra,
s külön egy-egy késve pereg le,
ráhull a hajadra, szemedre.

Nézem egész nap a szádat,
szemedre hajolnak az ágak,
fényén futkos a fény,
csókra tűnő tünemény.

Tűnik, lehunyod szemedet,
árny játszik a pilla felett,
játszik a gyenge szírommal,
s hull már a sötét valahonnan.

Hull a sötét, de ne félj,
megszólal a néma, ezüst éj;
kivirágzik az égi fa ága,
hold bámul a béna világra.

Kányádi Sándor: Két nyárfa

Én sem volnék, ha nem volnál,
ha te hozzám nem hajolnál,
te sem volnál, ha nem volnék,
ha én hozzád nem hajolnék.

Osztódom én, osztódot te.
Só vagy az én kenyereemben,
mosoly vagy a bajuszomon,
könny vagyok a két szemedben.

Köt a véred, köt a vérem:
szeretőm vagy és testvérem.
Köt a vérem, köt a véred:
szeretőd vagyok s testvéred.

Szellőm vagy, ki megsimogatsz,
viharom, ki szerteszagatsz,
szellőd vagyok, ki simogat,
viharod, ki szétszagatlak.

Ha nem volnék, te sem volnál,
én sem volnék, ha nem volnál.
Vagyunk ketten két szép nyárfa,
s búvunk egymás árnyékába.

Kányádi Sándor: Cicus, cinke, citera

Fürge vizek habosodnak,
hegyek, völgyek mosakodnak,
törülködnek reggel, este
rojtos, bojtos fellegekbe.
Március, március,
bolyhosodik a cicus.

Sütkérezik a domboldal,
sütteti hasát a nappal,
kamasz szelek fütyörésznek,
szikkadoznak az ösvények.

- Cinke, cinke, cinege,
jön a tavasz, tetszik-e?

- Tetszik bizony, csak siessen,
hogya tollam fényesedjen,
hogya begyem begyesedjen,
s a hangom is édesedjen,
pengjen, mint a citera,
cit-cit, cit-cit, citera.

Kányádi Sándor: Sóhajtás

Kútnak lenni volna jó
utas-itatónak,
diófának vagy a fán
füttyentő rigónak.

Rigófüttyenek volna jó,
lenni bár egy hangnak,
jönni-menni volna jó
akárcsak a harmat.

Kányádi Sándor: Két vén fáról

Zöld Király és Zöld Királyné,
ha fúj a szél, lovagolnak,
megkergetik, megfuttatják
hol a napot, hol a holdat.

Zöld Király és Zöld Királyné,
ha szélcsönd van, álldogálnak,
nézegetik árnyékát a
két gyönyörű koronának.

Kányádi Sándor: Kánikula

Kutyameleg, kánikula,
nyelvét kiveti a kutya,
budákol, a tűző, heves
nap elől árnyéket keres.

De alighogy hűvösre lel
s leheverne, költözni kell:
falja az árnyéket a nap,
s az ebbe is beleharap.

Pillognak a récék, libák,
nem csinálnak most galibát;
kiapadt a kicsi patak,
mint a cérna, kettészakadt.

Itt-ott ha még van is, ami
víznek mondható valami,
odamennek a bivalyok,
s kimártják a kis patakot.

Egyedül egy árva csacsi
hangját lehet csak hallani,
megeleszt egy bátor iá-t,
esőért az égre kiált.

Weöres Sándor: A paprikajancsi szerenádja

Gyöngé fuvalat a tóba zilál,
fények gyöngysora lebben.
Sóhajom, árva madár-pihe, száll
s elpihen édes öledben.
Tárt kebelemben reszket a kóc:
érted szenved a Jancsi bohóc.

Szép szemeidtől vérzik az ég,
sok sebe csillagos ösvény.
Egy hajfürtöd nékem elég,
sok sebemet bekötözném.
Hull a fűrészpor, sorvad a kóc:
meghal érted a Jancsi bohóc.

Tálad a rózsá, tükröd a Hold,
ajkadon alkonyok égnek.
Víg kedvem sűrű búba hajolt,
téged kérlel az ének.
Hogyha kigyullad a szívem a kóc,
nem lesz többet a Jancsi bohóc.

Weöres Sándor: Rózsá rózsá rengeteg

Rózsá, rózsá, rengeteg,
lányok, lepkék, fellegek,
lányok, lepkék, fellegek,
illanó könny, permeteg.

Lángoló menny, alkonyat,
csupa vér az ajkad,
csupa vér az ajkad,
ha csókollak, védj magad.

Minden árad, fut, remeg,
Rád néz, aztán ellebeg,
Rád néz, aztán ellebeg,
csak az Isten érti meg.

Messze libben a hajad,
nevetésed itt marad,
nevetésed itt marad,
mint kendőd a szék alatt.

Weöres Sándor: Furulya

Három egész napon át
bujtam erdő vadonát,
gomba-mező, szikla-tetőt bejártam.
Három egész napon át
faragtam egy furulyát,
vadrózsából tündérsipót csináltam.

Weöres Sándor: A hétfejű sárkány

Iszapos tóból
száz karika száll,
a hétfejű sárkány
odalenn pipál,
folyton füstöl
hét fekete szája,
fűzfagyökérből,
hét öblös pipája,
békalencséből
vágott dohánya,
vizitök-levélből
hét hálósapkája.
Amikor haragos,
kavarog a katlan,
hét pipakupakja
nagyot csattan.

Weöres Sándor: Nyári este

Árnyak sora ül a réten.
Nyáj zsong be a faluvégen.
Zúg-dong sűrű raj a fákon.
Békák dala kel az árkon.

Bim-bam! torony üregében
érc-hang pihen el az éjben.

Csillag süt a szeder-ágra.
Lassan jön a pásztor álma.
Rezgő-fű a feje-alja.
Nyár-éj ege betakarja.

Bim-bam! torony üregében
érc-hang pihen el az éjben